

Hur bittert känns det att bli besviken
utav den vännen som man evigt håller kär.
Likt vårens vindar i lövens krona,
likt lilla blomman, som ledes i sin grav.

Försök att glömma, i listhet gömma
den lilla vän, som du håller kär,
när våren kommer än här tillbaka
och har en annan, som han evigt håller kär.

Jag kan ej glömma hans vackra ögon,
dem har jag älskat från min barndoms tid.
Dem jag trodde ej kunde svika,
de mång löften som han svurit mig.

Hur lättast känns det att bli besviken
utav den vänner som man evigt håller kär.
Likt vårens vindar i lövens krona.
Likt lilja blomman, som ledas i sin grav.

Hörst att glömma, i ljusthet glömma
den lilja vän, som du håller kär,
Här väntar kommer en här tillbaka
och har en annan, som man evigt håller kär.

Jag kan ej glömma hans vackra ögon,
den här jag älskar från min barndoms tid.
Den jag trodde ej kunde svika,
de många ögon som han svurit mig.